

FOGADJ ÖRÖKBE EGY MŰTÁRGYACSKÁT!

Tavaly több helyszínen is részt vettem a Te itt áll public art programban. Nagyon sokat tanultam a saját hibáimból, illetve a kollégák remek munkáiból.

Idei munkám továbblépés, a tavalyi tapasztalatokat integrálja. A tervem dióhéjban annyi, hogy Eger egyik forgalmas pontjára kihelyeznék egy kis asztalt és nap, mint nap 20 db új műtárgyacska, amiknek örökbefogadó gazdát szeretnék találni a járókelők között. A műtárgyacska saját alkotások.

Több alapgondolata van jelenlegi projektemnek. Az egyik, hogy alapvetően egy képzőművésznek átlagosan nagyon kevés lehetősége van, hogy párbeszédet alakíthasson ki a nagy közönséggel. Most szeretnék aktívan nyitni az emberek felé. Beszélgetni, eszmét cserélni, akár vitatkozni... Állásfoglalásokat, véleményeket kicsikarni az arra járókból. Alapvető kérdés, ami egy beszélgetésen biztosan elhangozna, hogy mi a véleménye, van-e véleménye az illetőnek a kortárs képzőművészetről és akár az én munkáimról. Ez így nagyon általánosnak tűnhet, de máshogy fog hangozni egy beszélgetés részeként.

Egy másik alappillére a szobrászi munkálkodásaimból ered. Alapvetően nagyon kísérletező, kereső művésznek tartom magamat. Emiatt egy végleges műalkotáshoz hosszú út vezet, mely sok „melléktermékkel“ jár együtt. Ezeket a melléktermékeket neveztem el műtárgyacskáknak, mert ezek önmagukban is megállják a helyüket, mint művészeti alkotás, de a kicsinyítőképzőt mégis hozzáteszem a szóhoz, mert nem olyan műalkotásokról van szó, amit a galériák árulnak. Ezek ennél sokkal személyesebbek, főleg a beszélgetések miatt lesznek azok. Ezek emlékek lesznek rólam az illetőnek, illetve egy kis szelet a kortárs képzőművészetből.

Minden egyes kis darabot szeretek, kidobni nem tudom őket, mert számomra értékesek, mégis csak ott porosodnak a polcokon. Így, szívesen adám őket oda, ha tudom, hogy jó helyre kerül.

Kétszáz munkának kívánok gazdát találni, ez napi húsz darabot jelent. Ezek között vannak plasztikák, domborművek, akvarellek, hidegtűs és dombornyomásos garfikák... Nincs mind készen, a kétszáz darab nagy része a projekt miatt készülne el. De az előbb említett tárgyak ihlettek meg, illetve ezekhez hasonló műtárgyacskákat szeretnék készíteni.

Technikailag úgy képzelem el a programot, hogy egy kis asztalt, kis széket, az aktuális 20 munkát, az örökbefogadási lapokat, egyéb kellékeket és egy transzparenst vinnék ki a megfelelő helyre. Esetleg egy kis vitrint, ha az időjárás úgy alakulna, hogy a műtárgyaknak fedett, védett hely kell. Én helyszínenek a forgalmas Széchenyi utcára vagy a Dobó térre gondoltam, az Eszperantó sétány Dobó térre néző vége is szimpatikus, de e tekintetben rugalmas vagyok, csak forgalmas legyen. Nekem nem kell nagy hely, egy kis asztalnyi felület tényleg elég, áramra nincs szükségem. Az is lehet, hogy több helyszínen is megfordulnék. Egyik nap itt, másik nap ott...Természetesen ezt előre kitalálnánk és egyeztetnénk, hogy az esetleges médiamegjelenésekben konkrét információk legyenek. Valószínűleg egy-egy segítő kollégát, barátot is kihívnék magamhoz a lehetséges provokációk, rongálások elkerülése miatt.

Átlagos galéria nyitvatartáshoz hasonlóan lennék kint, körülbelül 10.00-16.00-ig. A napi zárás időpontja változna attól függően, hogy mennyi idő alatt találok tulajdonost az alkotásoknak. Nem szórólaposztáshoz hasonlóan szeretném szétszórni a munkákat, hanem nagy figyelmet fordítva a beszélgetésekre.

Ennek a projektnek a célpontjául csak és kizárólag Egert választottam. Tavaly több napot töltöttem el itt és azóta is szívesen járok vissza. Nagyon megkedveltem és azt hiszem ezzel nem vagyok egyedül. Nagyon sok ember megfordul itt. Idén november közepén fognak megvalósulni a public art munkák. Ez nagyon jó időpont, mert ez már iskolaidő és sok fiatal is lesz az utcákon, így remélhetőleg igen sokféle állásfoglalással, hozzáállással fogok találkozni.

Természetesen, mint általában az örökbefogadásoknak, ennek is lenne egy formális része. Minden alkotáshoz készítek egy örökbeadási és egy örökbefogadási lapot (mintát mellékeltem).

Az örökbefogadási papíron egy tárgyfotó és a műtárgyacska adatai lesznek, ezt a tulajdonos kapja. Az örökbeadási lapon is szerepelni fog a műalkotás tárgyfotója illetve az adatai. Szeretnék erre ráragasztani egy helyben készült polaroid, vagy efféle gyors eljárású fotót, amin az új tulajdonos és a műtárgyacska van. Illetve szeretném, ha az illető írna, rajzolna valamit, egy vendégkönyvhöz hasonlóan a papírra. Az akció után ezt a kétszáz oldalt összefűzetném egy könyvvé. Ez egyben dokumentáció, emlék és egy új műalkotás lesz.

Abonyi Alma